

DISKUSIJA PAR RUNĀŠANU MĒLĒS

1 Šī tēma par...par runāšanu mēlēs. Tas izraisa domstarpības ar pentakostiem. Un man ir bijis pietiekami daudz sadursmju. Es nepieskaros strīdīgiem jautājumiem uz platformas, jo mani sponsorē dažādas grupas. Un kā kristīgs džentelmenis es, protams, negribu nevienu aizskart. Es... Ja viņos ir pietiekami daudz kristietības, lai pieņemtu mani pie sevis, kad tur sēž viņu ļaudis, tad es gribu būt brālis vismaz tik daudz, lai neko par to neteiktu. Saprotat? Un es vienkārši sludinu kristību ar Svēto Garu, bet tad, kad viņi... Kad... Ļauju viņiem darīt to, ko viņi grib.

Es ticu, ka ar Svēto Garu piepildīti cilvēki, saprotiet, reizēm tā piepildās ar Svēto Garu, ka viņiem nav nekādas kontroles pār savu mēli. Es tam ticu. Reizēm tā notiek, jo tā ir noticis ar mani, un tas notiek ar citiem un... Taču, saprotiet, lieta ir tāda, ka sākumā tur iekšā ir jābūt Svētajam Garam. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Sākumā tur ir jābūt Viņam. Saprotat? Tieši kā... Runāšana mēlēs ir Svētā Gara dāvana.

2 Un tā, ja es būtu puisēns un es būtu...būtu sava tēva un mātes aizbildniecībā, un jūs sagribētu mani adoptēt, bet es iedotu jums savu nazi. Lūk, jūs dabūtu manu dāvanu, taču ne mani. Saprotat? Mēles ir Svētā Gara dāvana. Bībelē nav nevienas Rakstu vietas, kur būtu teikts, ka tas ir Svētais Gars. Tā ir Svētā Gara dāvana. Un tā, skatieties. Apustuļu darbos 2:38: "Atgriezieties no grēkiem un ikviens kristieties Jēzus Kristus Vārdā jūsu grēku piedošanai, un saņemsiet Svētā Gara Dāvanu." Tāpēc ka viņi brīnījās, jo viņi dzirdēja, kā katrs cilvēks runā savā dzimtajā valodā. Saprotat? Bet Viņš pateica, ka, ja jūs atgriezīsieties no grēkiem, jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu.

Lūk, Viljama Branhamā dāvana nav Viljams Branhams. Saprotat? Ja ievērosiet, jūs sakāt: "Nu, Dieva dāvana ir Svētais Gars." Svētais Gars ir Dievs. Saprotiet, kā jūs varat...jūs nevarat to pielietot tur. Nu, visam, ko es saku, ir jāsakrīt ar Rakstiem. Es...es to nepieņemšu. Es pieņemu tikai tad, kad Viņš pateiks man; tad Viņš vienmēr paskaidro to ar Rakstu palīdzību. Ja Viņš šādi neizdarītu, tad es tam neticētu, neskatoties uz to, cik daudz Viņš man ir runājis šajā ceļā, tomēr, ja Viņš kādreiz pateiktu man kaut ko, kas nesakrīt ar Rakstiem, tad tas nebūtu pareizi, jo Raksti ir mūsu absolūtais pamats. Mēs nevaram balstīt mūsu glābšanu uz sajūtām vai citu cilvēku pārdzīvoto, vai uz mūsu pašu piedzīvoto. Tam ir jābūt Dieva Vārdam, saprotiet, jo tā ir tā īstenā zīme.

3 Lūk, un kad es pirmoreiz sāku šo diskusiju, kuru brālis Leo, man šķiet, ļoti vēlas ierakstīt lentē... Es redzu, kā tas mirgo. Man šķiet, ka ieraksts jau notiek. Es negribētu, brāli Leo, lai tas tiktu lietots, lai aizskartu vai vēl kaut kā, bet tikai... Es zinu, ka tu to nedarītu.

Un es neteikšu jums, brāli, ka, ja cilvēks runā mēlēs, viss ir kārtībā; taču, ja viņš nerunā mēlēs, tā joprojām nav nekāda zīme, ka viņam tā nav. Un, ja viņš... Es esmu redzējis, ka cilvēki tā runā mēlēs, kā bērtu zirņus uz izkaltošas govs ādas, cik nu vispār iespējams, bet dzīvo ar cita vīra sievu. Saprotat?

Es esmu redzējis, kā raganas dzer asinis no cilvēka galvaskausa un piesauc velnu, un runā mēlēs. Es esmu redzējis raganas un indiešu burvjus, kad sākās bulļa dejas, bet viņi sasēdās tādā lielā aplī, un viņi izgāja un darīja visas savas burvestības, un ienāca velna burvis, bet tie gāja tik uz apli un tur lēkāja augšup un lejup, un kļiedza, un dauzīja tās bungas, un atnāca tas burvis un runāja mēlēs, un izskaidroja tās viņiem. Saprotat? Un es esmu bijis raganu nometnēs, kur es biju personīgi, un tas ir tik... Jūs... Tas...

Es nevienam neiesaku tur iet, taču kā kalpotājam man ir jāzina, par ko es runāju, nevis ņemt kāda cita sacīto, jo tas... Man ir jāzina tas personīgi. Saprotat? Jo es nevaru sacīt, ka to ir sacījis brālis Džons vai arī izlasīt to kādā grāmatā. Man ir jāzina, par ko es runāju, jo manī klausās pārāk daudz cilvēku, un es pavisam noteikti negribu pēdējā dienā atnākt ar neizglābtu cilvēku grupu. Man ir jāzina absolūti viss, pirms es pasaku, ka tā ir patiesība.

Un es uzskatu, ka katram kalpotājam ir pienākums pret savu sanākumi, lai kādu tēmu viņš

sludinātu, būt pārliecinātam, ka viņš zina, par ko viņš sludina, pirms kaut ko pateikt.

4 Un tāpēc es biju nometnēs, kur spiritisti cēla no grīdas klavieres, kas svēra pustonnu, bet ģitāra, kas stāvēja tur istabā, trinkšķināja mūziku, un visu ko tādu, un mētelis, kas karājās uz sienas, pārvietojās pāri istabai un apsēdās uz krēsla blakus tev. Lidoja naži un dakšas, un es redzēju, kā burvis ņem papīru, uzliek uz tā zīmuli, un es redzēju, kā nāk gars, ieskrien skurstenī, atgriežas, spēlē melodiju “Nedaudz noskujies un apgriez matus” un rakstīja nezināmās mēlēs, bet tas medijs izstiepās, viss sarāvās, lūk, šādi lejā, un izskaidroja tās mēles, un stāstīja to, kas bija pateikts. Tāpēc jūs nevarat pateikt, ka runādami mēlēs, jūs esat saņēmuši Svēto Garu. Saprotat? Jo es zinu, ka tā tas nav.

5 Un tā, ja jūs pievērsīsiet tam uzmanību, tad pielietosim to saprātīgi. Saprotat? Lai jūs to saprastu, un tieši tā es gribu to izdarīt, jo es saprotu, ka es runāju ar gudriem cilvēkiem. Un tā, Rakstos, 1. Korintiešiem 12. nodaļā ir teikts, ka ir deviņas garīgās dāvanas. Nu, mēles ir viena no tām dāvanām Kristus ķermenī.

Un tā, vienkārši parādīsim to kā ilustrāciju un padarīsim to saprotamu. Es zinu, ka jūs to uztversiet, bet pārliecināsimies, ka jūs to saprotat. Šī istaba ir Kristus ķermenis, un caur vienu Garu mēs esam kristīti šajā istabā, un šajā istabā ir krēsla dāvana, uz kuras atpūsties. Ir apgaismojuma dāvana. Ir apkures dāvana. Ir šūpuļkrēsla dāvana. Ir dīvāna dāvana, ir paklāja dāvana. Ir gleznas dāvana. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

6 Tur ir dāvanas, bet kā jūs nokļūstat tajā ķermenī? Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī un tad esam pakļauti jebkurai no tām dāvanām. Saprotat? Tādējādi, ja runāšana mēlēs ir Svētā Gara pierādījums, tad visām tām pārējām lietām arī ir jābūt Svētā Gara pierādījumam. Tad tev ir jādara visas tās pārējās lietas: jāpravieto, jātulko, jābūt gudrībai un atziņai. Taču tad Pāvils turpina, lai to sakārtotu. Saprotat? Viņš saka: “Vai tad visi runā mēlēs?” Nē. “Vai tad visiem ir tulkošanas dāvana? Bet Dievs ir ielicis draudzē dažādas...” Saprotat? Viņš vienkārši to šādi sakārto.

7 Un 12. nodaļā... Lūk, ja jūs paklausītos to, kur man bija diskusija, lai parādītu manu... Kā sākotnējo Svētā Gara pierādījumu es nosaucu mīlestību. Bet tie pārējie nosauca runāšanu mēlēs, saprotiet, ka pierādījums ir runāšana mēlēs.

Un tā, pirmajā vēstulē Korintiešiem 13. nodaļā Pāvils saka sekojošo, lūk, ko viņš saka: “Ja es runāju cilvēku un eņģeļu mēlēs (šie abi veidi), bet man nav mīlestības, tas es esmu nekas. Kaut arī man ir gudrība...” Lūk, viņš runā par šīm dāvanām ķermenī, saprotiet, kad ir dāvanas, bet nav Devēja, Mīlestības. Saprotat? Kaut arī man ir gudrība un es izprotu visas Dieva zināšanas, visus Rakstus, varu savienot tos kopā kā jebkurš liels teologs, bet man nav mīlestības, kas ir Svētais Gars, tad es esmu nekas.

Un tā, mēs zinām, ka Svētais Gars ir Dievs. Mums tas ir jāatzīst. Saprotat? Tas ir Dievs. Nu, turklāt Dievs ir mīlestība. Saprotat? Tāpēc jums var būt jebkura no Dieva dāvanām, kaut arī jums nav Dieva. Dievs ir mīlestība, bet sātans var atdarināt ikvienu no tām dāvanām. Saprotat? Saprotiet, viņš var atdarināt gandrīz visu, jo viņš izkropļo. Grēks ir izkropļots taisnīgums.

8 Tāpēc tajā diskusijā tas jaukais brālis, viņš bija viesis, es sacīju: “Es gribu to apspriest ar tevi, ja vien tu stingri turēsies pie Rakstiem un neiesi prom no Rakstiem.” Un es sacīju: “Lai šīs diskusijas beigās tu varētu paspiest man roku, un mēs joprojām jutīsimies kā brāļi. Jo, ja tu tā nedarīsi, tad es to nedarišu, jo...” Es sacīju: “Jo, iespējams, kad tas beigsies, tu paliksi pie sava un es arī.”

“Taču, tā kā mums šeit ir zvērināti vērtētāji, uzņēmēji, ziniet, un pārējie, un viņi ir...viņi ir... Viņi nav ieinteresēti nevienā no pusēm; viņi tikai ņem vērā faktus. Nav nozīmes, ko viņi par to domā, tie ir tikai pieci vai seši vīri, tikai atzīmē Rakstu vietas, to, kā šīs Rakstu vietas ir pasniegtas; kuram būs taisnība? Kurš patiešām izgaismos to jautājumu; tieši tas arī ir izšķirošais.

9 Un tā, viņš sāka kā jau parasti: Apustuļu darbi 2 un 4, ziniet, ka viņi visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt mēlēs, kā Gars deva viņiem izrunāt. Nu, es... Bet pēc tam no turienes viņš pārgāja uz Apustuļu darbiem 10:49, kad Pēteris vēl runāja tos vārdus, Svētais Gars nonāca uz tiem, kas dzirdēja Vārdu. Nu, tad... Un tad viņš pārgāja uz Apustuļu darbiem 19:5, kad Pāvils uzlika viņiem rokas, un Svētais Gars nonāca uz viņiem; viņi sāka runāt mēlēs.

Tas aizņēma lielāko viņa laika daļu, un tad pienāca mans laiks. Mēs bijām tur apmēram no septiņiem vakarā līdz diviem naktī. Saprotat? Tā ka tas bija ļoti ilgi. Tāpēc, kad viņš atgriezās, viņam bija aptuveni trīsdesmit vai trīsdesmit piecas minūtes, lai par to runātu. Tad viņi nomierināja ļaudis, bet pēc tam atļāva man runāt atkal, ļāva man runāt. Tāpēc es visu laiku turējos pie viņa Rakstu vietām, es neatkāpos no viņa Rakstu vietām. Tas ir vienīgais veids, kā jūs varat pareizi, veselīgi... Es esmu tikpat atvērts patiesības iepazīšanai kā visi pārējie.

10 Es, protams, negribu kļūdīties, un labāk, lai man ir taisnība jau šeit, jo, kad es nokļūšu tur, būs jau par vēlu. Vai jūs saprotat? Jūs gribat, lai... Kā sacīja tas vecais melnādainais brālis: "Es negribu nekādas problēmas pie tās upes." Tāpēc tā tas ir. Es...es gribu... Tas būs miglains rīts, bet pēc tam briesmīgs laiks, un es ļoti gribu, lai mana biļete ir man rokā, lai tā ir pareizi parakstīta, jo es negribu...tad jau būs par vēlu. Vai jūs saprotat?

Tieši tāpēc es... Uzsākot jebkādu diskusiju, es daru to, lai kaut ko iemācītos. Es gribu zināt, un, ja es kļūdos, es, protams, gribu zināt, kur es kļūdos, saprotiet, lai es varētu nekļūdīties. Es gribētu piekrist tām lietām, lai nebūtu nekādu domstarpību, taču es...es vienkārši... Ja tas ir nepareizi, tad tas vienkārši ir nepareizi. Jūs... Nav tāda melna baltā putna, tāpat kā nav piedzēruša nedzērāja. Saprotat? Vai nu tas ir pareizi, vai arī nepareizi. Tas...tas... Tev nevar vienlaicīgi būt kļūda un patiesība. Vai nu tā ir patiesība, vai arī kļūda. Saprotat? Jūs taču tam ticat, vai ne, brāļi? Un, protams, ja Rakstiem ir taisnība, tad stāvēsim ar Rakstiem. Bet, ja draudzei ir taisnība, tad... Lūk, ko es pateicu tiem priesteriem. Es sacīju: "Ja taisnība ir baznīcai, tad stāviet ar baznīcu."

Viņš sacīja: "Nu, baznīcai ir taisnība."

Es sacīju: "Tādā gadījumā, jūs sacījāt, ka draudze...ka šī te Bībele ir pirmās draudzes vēsture. Nu, ja tas tā ir, tad tā ir bezgrēcīga draudze, bet kāpēc jūs tik stipri esat izmainījušies?" Vai saprotat?

11 Tad tas atspēkoja viņa argumentu. Saprotat? Es sacīju: "Jūs sacījāt, ka Kristus organizēja katoļu baznīcu." Saprotat? "Ja Viņš organizēja katoļu baznīcu un ja apustulis Pēteris un viņi visi bija pirmie katoļi, nu, tad arī es esmu katolis. Es saku tieši to, ko sacīja viņi. Bet jūs taču esat tik tālu no tā, saprotiet?" Es sacīju: "Jums taču nav nekā no tā, par ko viņi runāja." Saprotat? "Pēteris, pirmais pāvests, taču pateica, ka nav starpnieka starp Dievu un cilvēku, izņemot Kristu Jēzu, vienīgais Starpnieks, bet šobrīd jums to ir desmitiem tūkstoši." Es sacīju: "Nu, kurš...vai taisnība ir pirmajam pāvestam vai šim pāvestam? Kuram no viņiem ir taisnība?" Saprotat?

Viņš sacīja: "Nu, saprotiet, katoļu baznīcai ir vara."

Es sacīju: "Tādā gadījumā, kad tas pirmais katolis pateica, uzrakstīdams to, pateica, ka, ja eņģelis no debesīm atnāks sludināt kādu citu evaņģēliju, lai viņš ir nolādēts, kaut arī viņš būtu pāvests vai priesteris, lai kas viņš arī nebūtu, bet ikviens, kas atņems vai pieliks šai Grāmatai, tam arī tiks atņemts..." Es sacīju: "Jūs kaut kur esat visu saputrojuši, ser. Vai nu jūsu pirmajai baznīcai ir taisnība, vai arī šai ir taisnība. Un, ja jūsu pirmajai ir taisnība, tad šī kļūdās." Saprotat? Un es sacīju: "Es stāvēšu ar pirmajiem katoļiem, saprotiet, tādā veidā, kādā viņi bija katoļi." Un tā, jūs redzat, ka ir jābūt pareizi.

12 Mēs tikai... Lai novadītu diskusiju, ir jāatgriežas pie kaut kāda pamata, pie kā tu vari turēties, jo tev ir tādas pat tiesības uz saviem uzskatiem, kā jebkuram citam. Taču mums ir jāatgriežas atpakaļ. Ir jābūt kādam atskaites punktam, no kurienes var sacīt: "Tas ir tas," jo citādāk diskusija nebūs iespējama. Saprotat? Ja mēs abi...es sacītu: "Nu, Branhama sanāksmei ir taisnība."

Bet jūs sacītu...viņš sacītu... Jūs sacītu: “Anglikāņu draudzei ir taisnība Anglijā un...”

Ko tu saki? [Kāds brālis auditorijā runā ar brāli Branhamu–Tulk.] Jā, kaut vai viņš ir ariānietis un tā tālāk, ziniet, bet paskatieties uz dāņu reformu. Nu, bet kur virzāties mēs? Lūk, ir jābūt kādai atskaites vietai. Nu, jūs varat atgriezties un nocitēt katķismu un visu pārējo, un tā tālāk. Mēs tikai atgriežamies uz baznīcu, pie mūsu dibinātājiem, uz kuriem mēs balstāties, bet uz kā mēs to visu balstām? Saprotiet, kaut kur ir jābūt tam, kas ir pareizi.

Tieši tāpat kā tas princips, saskaņā ar kuru jūs runājat parlamentā. Jums ir jābūt kaut kam, kas ir pareizi. Tev tas ir tur jāizklāsta un jāparāda cilvēkiem. Jums ir jābūt kaut kādai vietai, no kurienes sākt. Nu, tieši tādā veidā mums ir jārikojas ar Bībeli.

13 Un tā, es atgriežos pie tā mūsu jautājuma no Apustuļu darbu 2. nodaļas. Es sacīju: “Lūk, tu saki, ka Apustuļu darbu 2. nodaļu tu izmantosi kā pamatu.” Man vajadzēja iedot viņam kaut ko, lai izsistu viņu no segliem, lai viņš varētu...lai es varētu ar viņu parunāt, saprotiet, lai viņu izsistu.

Es sacīju: “Mēs...mēs pamatosim...” Lūdzu. Pateicos, brāli. “Ja vien tu turēties pie Rakstiem...” Es sacīju: “Lūk, brāli, es apbrīnoju tavu nostāju.” Saprotat? Un es sacīju: “Tu šeit sacīji, ka viņi visi piepildījās ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars deva viņiem izrunāt.” Jeruzālemē bija jūdi un arī dievbijīgi cilvēki no visām tautām zem debesīm; tur visu piepildīja tas troksnis. Viņi sanāca kopā un bija apmulsuši, jo viņi dzirdēja, ka katrs cilvēks runā viņa dzimtajā valodā.”

Man viņš bija nedaudz jānovirza. Es sacīju: “Un tā, brāli, es tev gribētu kaut ko pajautāt. Lūk, atceries, Bībele saka, ka tie neticīgie... Nav teikts, ka šie cilvēki tur augšā, kas nokāpa lejā no tā torņa, no augšistabas tajā namā... Ir teikts, ka viņi visi piepildījās ar Svēto Garu, un cilvēki tur uz ielas viņus dzirdēja runājam viņu dzimtajā valodā. Saproti? Viņi tos dzirdēja, katrs cilvēks. Redzi? Grēcinieki dzirdēja viņus savā dzimtajā valodā, neticīgie.” Un es sacīju: “Tādā gadījumā, ja jūsu pentakostu skaidrojums ir pareizs, tas, kā jūs saņēmt...” Es sacīju: “Tādā gadījumā kaut kas nav pareizi vai nu ar Apustuļu darbu 2. nodaļu, vai arī ar jūsu skaidrojumu.”

14 Es sacīju: “Un tā, es gribu tev pajautāt, brāli, kur tu saņēmi Svēto Garu?” Viņš pateica man to minūti, stundu un laiku, labs cilvēks. Viņš bija nedaudz augstprātīgs, ziniet, tāds kā nedaudz uzvilcīes saspringuma dēļ. Tam nebija nekāda iemesla. Saprotat?

Ja man ir aplokā iedzīts zaķis un viņam nav nekādas iespējas izkļūt ārā, tad es nostāšos vārtos; viņam ir jāatnāk atpakaļ, jo citādāk viņš netiks ārā. Tāpēc tev nebūs jānopūlas. Saprotat? Tu nekļūdīgi zini...tu zini, ka tur nav nekāda cauruma, kur viņam izlīst. Tāpēc tu stāvi jebkurā Rakstu vietā, kādā vien gribi. Viņam pie tā ir jāatgriežas. Tā ka viņš nekur neaizies. Tev nevajag skraidīt viņam pakaļ pa visu lauku. Vienkārši stāvi tur un ļauj, lai viņš atnāk atpakaļ pie tevis.

15 Un tad es sacīju: “Ser,” es sacīju, “kā tu rīkojies, kad saņēmi Svēto Garu?”

“Slava Dievam, es runāju citās mēlēs, kā Gars deva man izrunāt.”

Es sacīju: “Labi, vai tur bija vēl kāds?”

Sacīja: “Apmēram simtu piecdesmit cilvēku.”

“Tu bijī draudzē?”

“Tieši tā.”

“Un tie visi bija angļiski runājošie cilvēki?”

“Jā.”

Es sacīju: “Tad kādā veidā tu runāji?”

Viņš atbildēja: “Es runāju mēlēs.”

Es sacīju: “Vai savā runā tu devi Svētā Gara liecību?”

“Jā, jā.”

“Ka tu esi saņēmis Svēto Garu?”

“Jā.”

“Vai sanākušie tevi saprata?”

Viņš sacīja: “Nu, nē.”

Es sacīju: “Tad tas nebija saskaņā ar Apustuļu darbiem 2:4,” es sacīju, “tāpēc ka katrs cilvēks dzirdēja viņus savā dzimtajā valodā. Tur nesaprotamu vārdu vispār nebija. Katrs cilvēks dzirdēja savā dzimtajā valodā.” Es sacīju: “Tādā gadījumā tu pavisam noteikti nesaņēmi to saskaņā ar Apustuļu darbiem 2:4.” Tas atņēma viņam to Rakstu vietu, vadītājs ieskaitīja to man, saprotiet, uzreiz.

16 Es sacīju: Lūk, Vasarsvētku dienā viņi visi dzirdēja savu dzimto valodu. Tur vispār nebija nesaprotamu vārdu.”

Viņš sacīja: “Ak, es redzu, kur tu esi saputrojies, brāli Branham.” Viņš sacīja: “Redzi, kad pirmo reizi atnāca Svētais Gars,” viņš sacīja, “mēs runājām eņģeļu valodā. Saproti?” Viņš sacīja: “To nekādi nevar iztulkot. Bet tad, kad tu saņem tulkojumu,” sacīja viņš, “tad tur ir mēle, kas var tikt iztulkota uz vienu no tām, kā sacīja Pāvils.”

Es sacīju: “Jā, ser, es to saprotu.” Es sacīju: “Vai tad tu gribi pateikt, ser, ka tad, kad mēs saņemam Svēto Garu, tā ir valoda, ko neviens cilvēks nesaprot, kad mēs runājam mēlēs, saņemdami Svēto Garu?”

Viņš sacīja: “Tā tas ir.”

“Bet pēc tam, kad mēs kristāmies un ieejam tajā Ķermenī, tad mēs saņemam valodu, kura var tikt iztulkota, vai pareizi?”

“Jā.”

Es sacīju: “Tad tu esi nolīcis ratus priekšā zirgam.” Saprotat? Es sacīju: “Tad tev ir jābūt... Es sacīju: “Tad Vasarsvētku dienā, kad viņi saņēma Svēto Garu, viņi saņēma to citādāk nekā visi jūs.” Es sacīju: “Jūs visi to saņemat, bet neviens to nesaprot. Kad viņi to saņēma, visi to saprata.” Es sacīju: “Vai nu tiem ļautiņiem tur bija tulkošanas dāvana...”

17 Saprotiet, es sacīju: “Tādējādi, ja tu saki, ka viņiem bija tulkošanas dāvana, tad viņiem bija arī Svētais Gars, jo viņiem bija tulkojums, tāpat kā tev ir runāšanas dāvana, bet tie viņus apsmēja un par tiem uzjautrinājās.” Saprotat? Saprotiet, tam nav nekāda pamatojuma. Un tad es sacīju: “Kā būtu, ja es pateiktu tev, ka Dievs izdarīja kaut ko tiem cilvēkiem, ka viņi...ka visi dzirdēja tos savā dzimtajā valodā?”

Viņš sacīja: “Bet viņi runāja mēlēs.”

Es sacīju: “Vienu brītiņu, brāli. Tie neticīgie tur sacīja: 'Skat, vai tie visi, kas runā, nav galilieši, bet kā gan mēs visi dzirdam viņus runājam savā dzimtajā valodā? Tie runājošie galilieši, runā galiliešu valodā, bet mēs dzirdam viņus mūsu dzimtajā valodā.’ Saprotat? Tad viņam vairs nebija uz kā stāvēt. Vai saprotat? Es sacīju, nu... Viņš sacīja... Lūk, es sacīju: “Varbūt tieši tā tas bija.” Es sacīju: “Es esmu redzējis, kā tas notiek.”

18 Reiz viena maza spāņu meitenīte... Es esmu jums to stāstījis. Man šķiet, ka viņi bija to

dzirdējuši uz magnetafona lentas. Un tāpēc es sacīju: “Lūk, mēs... Es runāju tieši tā kā tagad, bet viņa mani dzirdēja, vienkārši tad... Un viņa sacīja tulkam: 'Es domāju, ka viņš nerunā spāniski.' Nu, mēs atskaņojām ierakstu, un tas bija angļiski, taču, kad atnāca iedvesma, viņa dzirdēja to spāņu valodā, bet pēc tam viņa nevarēja sadzirdēt jeb saprast angļu valodā neviena vārda. Saprotat?”

Viņai tas bija šādi, pateicu viņai visu to, kas viņai bija, par epilepsiju. Viņa bija sēdējusi pie ugunsкура un ēdusi dzelteno kukurūzu, saēdās par daudz, viņai kļuva ļoti slikti, un viņa apgūlās gultā, un tas ieveda viņu epilepsijas lēkmē. Kopš tā laika viņai tās bija vienmēr, saprotiet, līdz viņa tika dziedināta.

Tad viņš sacīja: “Nu, brītiņu uzgaidi!” Viņš sacīja: “Viņi bija... Es saprotu, ko tu...”

19 Bet es sacīju: “Es vienkārši izbrīnījos, brāli, kāpēc, kad tev tika uzdots tas jautājums...” Es sacīju: “Tu runāji par Apustuļu darbiem 2 un 4, bet tad tu pārgāji uz Apustuļu darbiem 10:49...” Es sacīju: “Kā gan tu izlaidi Apustuļu darbu 8. nodaļu, kur Svēto Garu saņēma samarieši? Rakstos pilnīgi nekas nav teikts, ka viņi runāja mēlēs.” Saprotat? Nu, es sacīju: “Ja tu ievērosi, Jeruzālemē bija sanākuši... Tagad es skatos no tavas pozīcijas. Saproti?” Un es sacīju: “Tur bija savākušies cilvēki no visām tautām. Nāca priekšā un runāja, mēdieši un persieši, un prozelīti, svešzemnieki un maķedonieši. Ak, zini, tur bija visvisādi.” Es sacīju: “Lūk, viņi visi bija...viņi visi bija tur, un viņi dzirdēja viņus, katrs cilvēks savā valodā.”

Un es sacīju: “Lūk, bet Kornēlija namā...” Es sacīju: “Kad viņi runāja mēlēs tur, viņi dzirdēja to savā valodā, tieši tāpat kā viņi dzirdēja šeit,” es sacīju, “jo Pēteris sacīja: 'Vai mēs varam liegt ūdeni, redzēdami, ka šie ir saņēmuši Svēto Garu tā, kā mēs saņēmām to sākumā.'” Es sacīju: “Dievs nekad neizmainīs Savu programmu. Ja tu stāvēsi šeit uz Apustuļu darbu 2. nodaļas, tieši tur, kur pirmo reizi nonāca Svētais Gars, tas saskanēs ar visu to pārējo.”

20 Es sacīju: “Nu, ja jau tas ir tik būtiski, tad kāpēc samarieši nerunāja mēlēs, kad viņi saņēma Svēto Garu?” Es sacīju: “Tāpēc ka viņi visi runāja ebreju valodā.” Saprotat? Redziet, viņi visi runāja ebrejiski. Viņiem nebija vajadzīga cita valoda, jo viņi vienkārši liecināja, ka ir atnācis Svētais Gars. Viņi visi runāja savā valodā, un katrs... Un es sacīju: “Un tam nebija nekādas vajadzības.” Es sacīju: “Ir trīs grupas, redziet, ebreji, samarieši un pagāni. Pagāni, ja atceraties, Kornēlijs bija virsnieks pār simts cilvēkiem, itāliešu nodaļā. Tur bija apgraižītie un romieši, un itāļi, un visi kopā, un, lai kā tur arī nebūtu, viņš runāja...jo tieši tāpat kā tas bija sākumā... 'Vai mēs varam liegt kristīties ūdenī, redzēdami, ka viņi ir saņēmuši Svēto Garu tāpat kā mēs sākumā?' Tāpēc jūs redzat, ka tam bija jābūt tādā pat veidā, kā tas bija sākumā, un katram cilvēkam bija jādzird savā valodā.”

21 Es sacīju: “Es atzīstu, ka Bībelē bija viena reize, kad visi runāja mēlēs.” Bet viņš bija ļoti sarūgtināts, zini. Un viņš atbildēja: “Aleluja! Nu tu sāc virzīties pareizi!” Es sacīju: “Tieši tā, tas bija Bābelē. Neviens nesaprata to, ko runāja otrs.” Es sacīju: “Vasaršvētku dienā viņi visi saprata, ko sacīja ikviens cilvēks.” Es sacīju: “Tā bija Svētā Gara izliešanās.” Saprotat? Es sacīju: “Bābelē viņi visi runāja nezināmās mēlēs, kā šodien dara pentakosti. Neviens nesaprot, ko saka tas otrs, viens murmulē tā, viens murmulē šitā, bet neko nesaprot, un tā bija Bābelē.” Saprotat? Un es sacīju: “Vasaršvētku dienā katrs cilvēks dzirdēja to savā dzimtajā valodā.”

Bet viņš sacīja: “Nu, es...tu...es tik un tā ticu.” Sacīja: “Slava Dievam, es to saņēmu. Aleluja. Tas padara draudzi stiprāku.” Un es sacīju: “Nu, pagaidi, ne jau par to mēs runājam. Mēs runājam par Bībeles mācību. Mēs šeit turamies pie Rakstiem. Saproti?”

22 Un tā, tad, kad mēs turpinājām, viņš sacīja: “Nu,” viņš sacīja, “O-o, es ticu, ka viņi visi bija iedvesmoti, runādami mēlēs.” Viņš sacīja: “Es neticu, ka viņi klausījās to caur tulkošanu. Es ticu, ka viņi bija iedvesmoti, kad runāja mēlēs.”

Es sacīju: “Es tev piekritīšu, un mēs beigsim mūsu diskusiju par šo tēmu, ka viņi visi bija iedvesmoti, kad runāja mēlēs.” Un es sacīju: “Lūk, skatieties, tas vienkārši ir tā,” es sacīju, “kā mēs visi esam sanākuši kopā Džefersonvilā.” Mēs visi esam sanākuši šeit, Jakimā. “Vasaršvētku dienas

svētki ir jau sākušies.” Un es sacīju: “Un tā, mēs pieņemsim, ka tu esi šveicietis, bet tu esi vācietis, bet tu francūzis. Saprotat? Un mēs visi esam šeit, un ikviens no jums būtu kā cilvēku grupa.”

23 Lūk, piemēram, es, brālis Borders, brālis Džins, kas sēž šeit, un mēs visi esam amerikāņi. Saprotat? Un jums ir grupa, un jums ir grupa, un jums ir grupa, jo tieši tā tas bija viņiem. Viņi bija mēdieši, persieši, vēl kaut kas, kas bija tur sapulcējušies.

Un es sacīju: “Lūk, mēs visi esam šeit, un pēkšņi no debesīm atskanētu troksnis, līdzīgs vējam, kas stipri pūstu. Tas piepildītu nama iekšieni, bet nevis ārpusi, kur esat visi jūs. Un šeit mūs visus būtu piepildījis Svētais Gars, un mēs izietu uz ielas, un negaidot jūs redzētu, ka es esmu anglis un es runāju angļiski, kā jau es runāju, bet jūs to saprotat šveiciešu valodā.”

“O-o, nē! Nē, nē!” Viņš sacīja: “Nē, atvainojiet, tu runātu eiropiski.”

Es sacīju: “Ja tā būtu, tad es stāstītu viņam par Jēzus Kristus augšāmcelšanos, par Svētā Gara atnākšanu.” Saprotat? Es sacīju: “Es runātu ar tevi šveiciešu valodā, bet Džins tikmēr runātu ar tevi vāciski, bet Rojs runātu ar tevi franciski.” Saprotat? Un viņš sacīja...es sacīju: “Tad...”

Viņš sacīja: “Nu, tu...tu esi tam jau pavisam tuvu.”

Es sacīju: “Pavisam tuvu?” Es sacīju: “Tieši to saka Raksti, ka 'mēs dzirdējām ikvienu runājam mūsu dzimtajā valodā.’” Saprotat?

Viņš sacīja: “Ak...” Bet vērtētāji... Es jau biju redzējis pietiekami. Tur viss jau bija atzīmēts uz tāfeles man par labu, zini, ... Tāpēc es sacīju: “Mēs to beigsim.” Un viņš sacīja... Un es sacīju: “Toreiz viņi visi runāja, saprazdami viens otru. Es izskaidroju to jau sākumā. Viņiem bija jāsaprot viņu valoda. Saprotat? Vienīgā reize, kad viņi nesaprata, bija Bābele. Vasarsvētku dienā viņi saprata katru.”

24 Tas... Evaņģēlijam bija jāpāriet pāri visai pasaulei, sākot no Jeruzālemes; un tajā laikā tas satrieca visu pasauli, tolaik zināmo pasauli. Tam bija jāatnāk tieši tādā veidā, jo tur bija sapulcējušās visas valstis, kādas ir zem debesīm, reliģiskās valstis; tā bija vasarsvētku diena. Saprotat? Un tas satrieca visu pasauli. “Ejiet pa visu pasauli, sākot no Jeruzālemes.” Saprotat? Tāpēc par to bija jātiek dotai liecībai Kristus augšāmcelšanās valodā. Tāpēc tur tas aizgāja pa visu pasauli. Saprotat? Un tie, kas to aiznesa, tie cilvēki, pielūdžēji, devās atpakaļ uz savām valstīm.

Līdzīgi kā pāris dienas pēc notikušā tur brauca etiopietis, jūs zināt, bet Filips bija Samarijā, bet etiopietis bija ceļā uz Āfriku, einuhs. Un Svētais Gars aizsauca Filipu no tās lielās sanāksmes, lika viņam nostāties tai tuksnesī. Tas lasīja Jesaju. Viņš sacīja: “Ko tu lasi?”

Tas atbildēja: “Kā es varu saprast, ja kāds mani nepamāca?” Viņš lasīja Jesaju un jautāja: “Kas tas ir? Par ko pravietis runā? Par sevi vai...” Viņš bija bijis tur vasarsvētku dienā, lai pielūgtu. Saprotat? Tāpēc viņš kristīja viņu turpat uz vietas Jēzus Vārdā, un einuhs devās uz Etiopiju, priecādamies, vezdams vēstījumu uz Etiopiju. Lūk, kur tam bija jādodas. Lūk, tur bija... Tur nu tas notika. Saprotat?

25 Es sacīju: “Un tā...” Tāpēc es sacīju: “Saproti, ser, pat novērtētāji jau ir atzīmējuši ar krītu, ka viņi runāja mēlēs, kuras visi saprata. Tur nebija neviena neskaidra vārda. Saprotat? Tāpēc tava Vasarsvētku dienas versija jau ir atzīta par nederīgu, jo tev būs jāieliek tava Vasarsvētku dienas versija Bābelē, jo tu nevari to ielikt Apustuļu darbos 2:4. Saproti? Tāpēc ka viņi dzirdēja katru cilvēku savā dzimtajā valodā, bet Bābelē neviens neko nesaprata. Tāpēc tu redzi, ka tava pentakostu versija ir redzama Pirmajā Mozus grāmatā, atkal Bābelē. Tāpēc tu vairs neatrodies Vasarsvētku dienā.” Un es sacīju: “Bet vienkārši izskatīsim to nedaudz tālāk. Tāpēc ka tas jau tur ir dots. Lūk, lai uz kuru vietu Bībelē tu nedotos, tam ir jāatgriežas pie tā, kā tas bija sākumā. Dievs ir bezgalīgs un nevar izmainīties.”

26 Viņš sacīja: “Nu, viņi...” Bet tad viņš ķērās pie tā pārējā. Viņš sacīja: “Nu, brāli Branham,

tomēr tev ir jāatzīst, ka tie cilvēki, kas iznāca no turienes, nelīdzinājās metodistiem vai baptistiem.” Redziet, tas... Viņš novēla to uz maniem baptistiem. Saprotat? Viņš sacīja: “Viņi to ne... Viņi to saņēma un runāja, būdami iedvesmoti.”

Es sacīju: “Tieši tā. Tam es piekritīšu.” Tāpēc viņi pieskaitīja punktu viņam. “Es piekritīšu, ka viņi runāja, būdami iedvesmoti, to, ko viņi sacīja.” Es sacīju: “Katru reizi, kad es sludinu, es sludinu tādā pat veidā, vai pareizi? Angļu valodā, būdams iedvesmots.” Tas parāda, ka... Tas noliek mani... Es sacīju: “Ikreiz, kad es sludinu vai pravietoju, tas nenotiek svešās mēlēs. Pāvils sacīja, ka, ja tam nav tulkojuma, tas ir nekas, kā barbari; ka tam ir jābūt celšanai un tā tālāk.” Tāpēc tas viņu izsita no sliedes. Saprotat?

27 Es sacīju... Nu, viņš sacīja... Un es sacīju: “Labi, es piekritītu, ka tas viss notika zem iedvesmas.” Es sacīju: “Lūk, kā tad ar...daži no viņiem šeit...” es sacīju, “kā bijām mēs... Es sacīju: “Toreiz viņi, kas runāja Galilejā uz galiliešiem, viņi taču bija iedvesmoti, vai pareizi? Līdzīgi, ja mēs visi esam angļiski...”

Viņš sacīja: “Neviens no viņiem nebija no gal...”

Es sacīju: “Tas bija Galilejā, un visi runājošie bija galilieši. Tie, kas viņus dzirdēja, bija galilieši, jo viņi bija Galilejā. Tā bija nacionālā valoda.” Es sacīju: “Tad tas cilvēks iznāca, un viņš runāja galiliešiem viņu dzimtajā valodā, un viņš bija galilietis, tieši tāpat kā es esmu anglis, runāju ar angļiem angļu valodā. Viņam tā nebija.” Saprotat?

Nu, viņš sacīja: “Tas varēja nonākt uz viena, bet pēc tam uz cita. Viņi vienkārši sadalīja to savā starpā. Varbūt tas viens atnāca un nedaudz ar viņiem parunāja.”

Es sacīju: “Tādā gadījumā tie nabaga galilieši neko nebūtu sapratuši.” Es sacīju: “Tad sanāktu, ka viņš nebija iedvesmots tad, kad viņš stāstīja viņiem par augšāmcelšanos. Tā pati lieta.” Redziet, tad tam vienkārši nav nekāda pamatojuma.

Un mēs vienkārši šādi turpinājām, līdz uzmanīgi izskatījām Rakstus, tieši tā, no augšas līdz apakšai. Saprotat? Tam ir jāatgriežas pie tā oriģināla, pie sākotnējā. Saprotat?

Tāpēc, saprotiet, tas... Tur... Tā nav runāšana svešā mēlē; tā ir runāšana zem iedvesmas. Saprotat? Tas ir tāpat, ja es šorīt un šeit saņemtu Svēto Garu, atrazdamies starp jums visiem, es būtu iedvesmots, runātu jums par Svētā Gara augšāmcelšanos, kas ir atnākusi pie manis, būdams iedvesmots.

28 Lūk, redziet, mēles nav Svētais Gars. Saprotat? Tad viņš sacīja: “Tā tad tu netici runāšanai mēlēs?”

Es sacīju: “Protams, ka ticu. Es ticu runāšanai mēlēs.” Un es sacīju: “Tā ir vismazākā no dāvanām, saskaņā ar to, kā tas ir rakstīts Bībelē, jo tā ir pēdējā dāvana.” Saprotat? Es sacīju: “Un cilvēkam, kas runātu mēlēs, pirmkārt, viņam būtu jā dabū Svētais Gars, pirms viņš runā mēlēs. Ja tā nav, tad viņš ir atdarinātājs.” Es sacīju: “Tad viņš var runāt, kā tu sacīji, cilvēku un eņģeļu mēlēs, bet joprojām būt bez Svētā Gara.” Es sacīju: “Jo Pāvils saka: 'Kaut es runāju (kaut es varu runāt) cilvēku un eņģeļu mēlēs, bet man nav žēlsirdības, es esmu nekas. Kaut es varu saprast visas zināšanas un varu pilnīgi pareizi izskaidrot Rakstus, bez šīs kristības es esmu nekas. Un ja es atdošu savus labumus, lai pabarotu nabagus, bet mans ķermenis tiktu sadedzināts kā upuris, un būtu ticība, lai virzītu kalnus, bet es esmu nekas.' Es pat vēl neesmu sācis. Saprotat? Lūk, kaut man ir visa tā ticība.”

Es sacīju: “Nu, tas sniedz atbildi, kā toreiz Dr. Hegre, ziniet, tas luterāņu dekāns. Un es pateicu viņam...” Jūs atceraties to diskusiju, kas mums bija, jūs zināt, par... Viņš stāstīja man par to raganu, kas lūdzās par slimajiem, un viņi tika dziedināti, un sacīja, ka Dievs nespēja dziedināt. Jūs esat dzirdējuši to stāstu. Saprotat? Jūs domājat, ka... Es sacīju: “Protams.”

29 Mums ir daudz tādu cilvēku, kas atnāk un saka: “Brāli, manā rokā ir dziedināšana. Ak. Vai tu to jūti?” Viņi to nejūt, bet cilvēki tik un tā tiek dziedināti, jo tas balstās uz ticību, bet tas cilvēks domā, ka viņš šādi tuvojas Dievam. Un es ticu, ka daudziem no tiem cilvēkiem ir Svētais Gars, saprotiet, kad viņi tur iznāk, runādami mēlēs. Saprotat? Es ticu, ka tas ir Svētais Gars. Taču tas nav pierādījums tam, ka viņiem tas ir. Pierādījums būs viņu dzīve.”

Daži no viņiem tur iznāk un... Jūs dzirdējāt manu vīziju. Man šķiet, ka jūs esat dzirdējuši uz manām magnetofona lentēm par to, kad es toreiz devos uz Mišavaku, un par tiem cilvēkiem, kas tur iznāca, ziniet, un tas melnādainais puisis sacīja: “Re, kur viņš! Re, kur viņš!” Jūs atceraties, ka tur bija viens vīrietis, kas runāja mēlēs, bet cits iztulkoja. Es nekad agrāk ko tādu savā dzīvē nebiju dzirdējis. Saprotat? Lūk, ja es esmu jums to stāstījis, tad apstādiniet mani. Labi?

30 Un tad... Taču tas puisis zaudēja tajā diskusijā, jūs zināt. Protams, ir daudz kā vairāk, bet jūs saprotat, par ko es runāju. Saprotat? Atgriezieties uz pašu sākumu, saprotiet, uz pašu sākumu.

[Kāds brālis sanāksmē saka: “Daudzi no tiem cilvēkiem, kas runā mēlēs, domā, ka viņiem ir tā kristība, bet patiesībā viņiem nav.”–Tulk.]

Viņiem tā nav. [“Viņi ir apliecinājuši...”–Tulk.] Jā. Viņi nav to dabūjuši. Saprotat? Kad ienāk patiesais Svētais Gars, tad tā ir Kristus Dzīvība, saprotiet, kas dzīvo mirstīgajā cilvēciskajā būtībā. Saprotat? Un pilnīgi nekas nav teikts, ka Jēzus runāja mēlēs, kad Viņš saņēma Svēto Garu.

Nu, kā tad ar Jāni Kristītāju? Viņš saņēma Svēto Garu sešos mēnešos, pirms dzimšanas, būdams mātes klēpī. Kā tad viņš runāja mēlēs?

[“Kā tad ar kurlajiem un mēmajiem?”–Tulk.]

Jā. Kā gan viņi varētu runāt mēlēs, ja viņi nemaz nevar runāt vai dzirdēt? Kā tad ar Elizabeti un Mariju, kad viņas... Elizabete, Jāņa māte, tika papildīta ar Svēto Garu un pravietoja, viņa stāstīja, nevis runāja mēlēs. Saprotat?

31 Tā ka viņi nesaņēma... Tomēr es esmu runājis ar dažiem viņu galvenajiem līderiem un galveno padomi...gudri cilvēki, viņi to atzīst, saprotiet, taču viņi... Lai ko arī viņi tur neteiktu, tas viss... Lūk, tā ir draudzes mācība. Vai saprotat? Ko jūs ar to darīsiet? Nu, te nu tas ir. Lūk, kas... Ja viņi tagad censtos to izmainīt, viņi tiktu izmesti no tās organizācijas. Saprotat? Nu, tas ir noteikti...

Es varu palikt brīvs. Man nav jāpieder ne pie vienas organizācijas. Saprotat? Es esmu brīvi dzimis pilsonis, un man ir tiesības runāt, lai ko arī es gribētu pateikt – tā ir runas brīvība. Es esmu ordinēts kalpotājs, tāpēc viņi nevar man liegt salaulāt, apbedīt vai kristīt, vai sludināt Evaņģēliju. Saprotat? Kamēr viens mums ir demokrātija, mums nav jāpieder nevienai organizācijai. Saprotat? Un tāpēc mēs...mēs runājam to kā... Vai tagad sapratāt? Vai patiešām esat pārliecināti? [Brālis saka: “O-o, mēs jau sen par to pārliecinājāmies.”–Tulk.] Jā, tas ir... Es domāju, ka kaut kādas lietas, kas izskatās ļoti, ļoti labi, taču tas ir tikai... Kopumā...

DISKUSIJA PAR RUNĀŠANU MĒLĒS

(Debate On Tongues)

Šo sarunu brālis Viljams Marions Branhams ierakstīja 1960. gada 7. augustā Jakimā, Vašingtonas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 60-0807 ilgst 36 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2021. gadā.